

res til det begærende land med henblik på tilbagelevering til den retmæssige ejer.

Bestemmelsens indhold er identisk med artikel 8 i EU-retshjælpskonventionen (se ovenfor pkt. 3.2.1).

Efter *artikel 13* kan de berørte landes kompetente myndigheder indgå aftale om midlertidig overførelse af frihedsberøvede personer til det anmodede land med henblik på efterforskning. Aftalen skal omfatte de nærmere regler for personens midlertidige overførelse og fristen for, hvornår den pågældende skal tilbageføres til det begærende land. Bestemmelsen er fakultativ, og anvendelsen beror som nævnt på en konkret aftale mellem de berørte lande.

Bestemmelsen supplerer artikel 11 i 1959-konventionen, som ændret ved artikel 3 i 2001-tillægsprotokollen. Efter artikel 11 kan en frihedsberøvet person, hvis personlige fremmøde er nødvendigt med henblik på bevisoptagelse, midlertidigt overføres til det begærende land. I visse tilfælde vil der imidlertid være behov for i forbindelse med efterforskning og retsfulgning i det begærende land, at en person, der er frihedsberøvet i dette land, midlertidigt overføres til det anmodede land, f.eks. for at deltage i en konfrontation eller med henblik på at medvirke i en rekonstruktion. Artikel 13 tager højde for denne situation.

Artikel 13 er i det væsentlige identisk med artikel 9 i EU-retshjælpskonventionen (se ovenfor pkt. 3.2.2).

Det følger af *artikel 14*, at 1959-konventionens artikel 11 (om midlertidig overførelse af frihedsberøvede personer med henblik på bevisoptagelse) og artikel 12 (om immunitet for vidner, sagkyndige og tiltalte) skal anvendes analogt på personer, der er frihedsberøvede i det anmodede land, efter at være blevet overført med henblik på at fuldbyrde en straf idømt i det begærende land, når det begærende land anmoder om, at den frihedsberøvede person er til stede med henblik på en fornyet prøvelse af domfældelsen. Bestemmelsen er nærmere omtalt i pkt. 4.3 nedenfor om Justitsministeriets overvejelser.

Artikel 15 og *artikel 16* vedrører sprogkrav og forkyndelse af dokumenter. Artikel 16 indebærer, at der kan ske fremsendelse af dokumenter direkte med posten til modtageren. Bestemmelsen svarer til artikel 52 i Schengen-konventionen og har tilknytning til artikel 5 i EU-retshjælpskonventionen (se ovenfor pkt. 3.1.5).

Artikel 17, der vedrører grænseoverskridende observation, er i det væsentligste identisk med artikel 40 i Schengen-konventionen.

Efter artikel 17, stk. 1, kan et lands politimyndigheder fortsætte observationen af en formodet gerningsmand på et andet lands territorium, når det sidstnæv-

te land har givet tilladelse hertil. Reglen gælder dog kun, hvis vedkommende person er mistænkt for en forbrydelse, der kan medføre udlevering.

I forhold til artikel 40 i Schengen-konventionen udvides anvendelsesområdet for grænseoverskridende observation imidlertid, således at observation tillige kan finde sted af en person, når observationen forventes at ville føre til identifikation eller føre til opholdsstedet for personer, der er mistænkt for en forbrydelse, som kan medføre udlevering.

Alle lande skal udpege en myndighed, der kan give eller videregive en tilladelse til grænseoverskridende observation.

Er det af tidsmæssige årsager ikke muligt at anmode om en tilladelse efter stk. 1, kan et land i medfør af stk. 2 i særligt hastende tilfælde fortsætte observationen henover grænsen uden forudgående tilladelse fra det andet land. Følgende betingelser skal dog være opfyldt:

- Der skal straks ske underretning til vedkommende land om, at grænsen er blevet overskredet.
- Der skal uden forsinkelse indgives anmodning om tilladelse efter stk. 1, ligesom der skal gives en begrundelse for, at grænsen er overskredet uden forudgående tilladelse.
- Observationen skal straks indstilles, hvis det land, hvor observationen foregår, kræver det, eller når tilladelse ikke er opnået senest 5 timer efter grænseoverskridelsen.
- Observation efter stk. 2 må kun ske i forbindelse med de strafbare handlinger, der er nævnt i stk. 6: Drab, voldtægt, forsætlig brandstiftelse, falskmøntneri, væbnet røveri og hæleri, afpresning, bortførelse og gidseltagning, menneskehandel, ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer, overtrædelse af våben- og sprængstoflovgivning, ulovlig transport af giftigt og farligt affald, menneskesmugling og seksuelt misbrug af børn.

Herudover er der i stk. 3 fastsat yderligere betingelser for grænseoverskridende observation efter såvel stk. 1 som stk. 2. Betingelserne er identiske med artikel 40, stk. 3, i Schengen-konventionen.

Artikel 17, stk. 4, vedrører udpegning af de personer, der kan foretage grænseoverskridende observation, og de myndigheder, der kan give tilladelse eller videregive tilladelse efter stk. 1 og stk. 2.

Endelig indebærer artikel 17, stk. 5, at landene ved bilaterale aftaler kan udvide anvendelsesområdet for artikel 17.

Danmark har under forhandlingerne tilkendegivet, at Danmark agter at tage forbehold over for anvendelsen af artikel 17 i protokollen. Et sådant forbehold vil